

Euroopa Kohtu (kuues koda) 8. juuli 2021. aasta otsus (Lietuvos vyriausiasis administracinis teismase eelotsusetaotlus – Leedu) – BB versus Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija

(Kohtuasi C-166/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Kutsekvalifikatsioonide tunnustamine – Direktiiv 2005/36/EÜ – Artikkel 1 ja artikli 10 punkt b – Mitmes liikmesriigis saadud kutsekvalifikatsioon – Saamise tingimused – Kvalifikatsiooni tõendava dokumendi puudumine – ETLT artiklid 45 ja 49 – Töötajad – Asutamisvabadus)

(2021/C 338/08)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: BB

Vastustaja: Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiivi 2005/36/EÜ kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. novembri 2013. aasta direktiiviga 2013/55/EL), eelkõige selle artiklit 1 ja artikli 10 punkti b tuleb tõlgendada nii, et see ei ole kohaldatav olukorras, kus kutsekvalifikatsiooni tunnustamist taotlev isik ei ole saanud kvalifikatsiooni tõendavat dokumenti, mis annaks talle päritoluliikmesriigis õiguse tegutseda reguleeritud kutsealal.
2. ETLT artikleid 45 ja 49 tuleb tõlgendada nii, et olukorras, kus huvitatud isikul ei ole proviisori kutsekvalifikatsiooni tõendavat dokumenti direktiivi 2005/36 (muudetud direktiiviga 2013/55) V lisa punkti 5.6.2 tähenduses, kuid ta on omandanud selle kutsekvalifikatsiooni nii päritoluliikmesriigis kui ka vastuvõtnas liikmesriigis, peab vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus juhul, kui talle on esitatud kutsekvalifikatsioonide tunnustamise taotlus, hindama huvitatud isiku pädevust ja võrdlema seda sellega, mida nõutakse vastuvõtnas liikmesriigis proviisori kutsealal töötamiseks. Kui see pädevus vastab vastuvõtva liikmesriigi riigisiseste õigusnormide nõuetele, on see liikmesriik kohustatud seda tunnustama. Kui võrdlemisel ilmneb, et need teadmised ja kvalifikatsioon on üksnes osaliselt vastavad, on vastuvõtval liikmesriigil õigus nõuda, et huvitatud isik tõendaks, et ta on puuduvad teadmised ja kvalifikatsiooni omandanud. Liikmesriigi pädev ametiasutus peab vajaduse korral hindama, kas vastuvõtnas liikmesriigis eelkõige praktiliste kogemuste teel omandatud teadmistega saab tõendada puuduvate teadmiste omandamist. Kui sellise võrdleva hindamise tulemusel ilmneb, et taotleja saadud koolituse ja vastuvõtnas liikmesriigis nõutud koolituse vahel on olulised erinevused, võivad pädevad asutused kehtestada kompensatsioonimeetmed erinevuste korvamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 230, 13.7.2020.